

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Pon 1. siječnja</i> <i>Marija Bogorodica</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al)
<i>Utorak 2. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Sri 3. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Čet 4. siječnja</i>	17.30 + Milan Bokulić Fircik i Zdravko Božičević
<i>Pet 5. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Sub 6. siječnja</i> Sveta Tri Kralja	10 SVETIŠTE: + Miodrag Matičić; Mane i Marija Maca Vuković; Ljubica Manojlović; Josip, Dragica i ob. Cazin; Ljuba Mihalić 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić (godišnjica) Ivan, Josip, Anka i Anton Sabljak 16 SKRADNIK: Marijana Kirasić i Ivan Žilić; Nikola Luketić
<i>7. siječnja</i> <i>Dan Gospodnji</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Dragutin i Marica Belobrajdić

1. **BLAGOSLOV** obitelji nakon Cerovnika nastavljamo u Župi Oštarije od Filijale Skradnik. U utorak i srijedu (2. i 3. siječnja) u blagoslovu će sudjelovati don Zvonimir Badurina Dudić, župnik župe Poljica na Krku. Ukoliko uspijemo obaviti planirani dio prije vremena (Skradnik) nastaviti ćemo istog dana Lug.

2. **TROKRALJSKU** vodu blagoslovit ćemo na svim misnim slavljinama.

3. **HVALA ŽUPLJANIMA CEROVNIKA** – na susretljivosti tijekom blagoslova obitelji. Hvala na darovima koja su darovana kako za obnovu župne crkve (150 kuna), za mežnariju (70 kuna) ili za svećenika (prema mogućnostima).

4. **OBITELJSKI DAROVI za rasvjetu postaja Križnog puta u župnoj crkvi na Cerovnik:** 1. Milena i Marko Jularić; 2. Karlo i Marina Jularić; 3. Vinko i Anđelka. Kirasić; 4. Ante i Ivanka Poljak; 5. Saša i Ljubica Poljak; 6. Bernarda i Vlado Belančić. Pozivam ljude dobre volje koji bi pomogli nabavku rasvjetnih tijela od 200 kuna po postaji, neka se jave do kraja siječnja. Postaje i rasvjetu postavljamo početkom Korizme.

5. **OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:**

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

6. **BLAGOSLOV OBITELJI - Župa Oštarije od Filijale Skradnik:**

Utorak, 2. siječnja	SKRADNIK - od Žlimeni i od Strmca
Srijeda, 3. siječnja	SKRADNIK - od Križanja i od Mostišća
Četvrtak, 4. siječnja	OŠTARIJE: Lug, Mala Cesta do pruge
Petak, 5. siječnja	Ravnice – uz cestu prema unutrašnjosti

Blagoslovi onoga koji ulazi u ovaj dom, zaštititi i sačuvaj onoga koji iz njega izlazi i daj mir onome koji u njemu ostaje.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

	<h1>Pod Gospinim plaštom</h1> <p>OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC 047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com 31. prosinca 2017. • SV. OBITELJ • God. VIII. • br. 53 (383)</p>	
--	---	--

„*Pastiri se vrate slaveći i hvaleći Boga*

za sve što su čuli i vidjeli“ (Lk 2,20)

Božićna poruka biskupa Zdenka Križića

Draga braćo i sestre!

Božić je, nema sumnje, najdraži blagdan u godini za ogroman dio kršćana bez obzira na razinu njihove vjere. To je blagdan koji, usprkos galopirajućoj sekularizaciji, još očarava današnjeg čovjeka: od djece do najstarijih. Svi se brižno pripremaju za taj blagdan i iščekuju ga sa čežnjom.

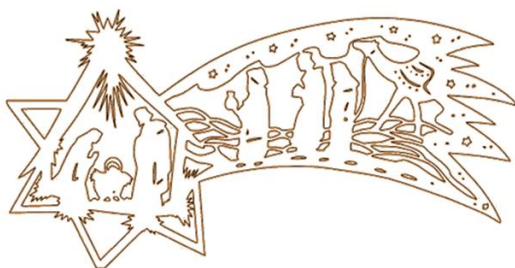
Božić je blagdan koji zbližava i ujedinjuje obitelji, proizvodi u srcima ljudi pozitivne osjećaje u odnosu na sebe i na druge. Svijetla i ukrasi s kojima su okićene naše kuće i naši gradovi pobuđuju u nama osjećaj nade u bolje i ljepše bez obzira na stvarnosti koje su često tamne i depresivne. Koliko god znamo što je blagdan Božića, što je to što se na taj dan slavi, nažalost, u konkretnom životu velike većine kršćana on je poprimio posve druga značenja. Kod mnogih slavljenje Božića svedeno je na pogansko-konzumističku razinu: slavi ga se prvenstveno kao biznis. U središtu svega je kupoprodaja: naglasak je na darovima, novoj garderobi, kućnim ukrasima, sadržaju obiteljskog stola, itd. Duhovni element je, ili posve iščeznuo, ili je sveden na neko nejasno i neodređeno sjećanje.

Drugi opet slave Božić više na nekakav, rekao bih, romantičan način: ističu se posebno neka sjećanja iz djetinjstva u nostalgичnoj želji da ih se što snažnije oživi: to su mnogi običaji iz vremena djetinjstva koji su po sebi lijepi, puni simbolike, ali je ta simbolika postala posve nijema u prenošenju svojih dubokih poruka. Ostali su u sjećanju samo običaji, ali bez poruka.

Radosni smo da ima i onih, iako nažalost, ne puno, koji uistinu, slave Božić u svom misteriju, a taj misterij je sadržan u evanđeoskoj poruci da je „**Riječ Božja tijelom postala i nastanila se među nama**“ (Iv 1,14). Ta Riječ je Bog koji je postao čovjekom, koji je postao jedan od nas, koji je htio doći na zemlju jednakim putem kao i svatko od nas i biti nam u svemu jednak izuzev u grijehu.

Božić je dan u koji se na posebno očitovala „**Ljubav Božja spasiteljica svih ljudi**“ (Tit 2,11). Za Božić, gotovo svi, koji se imalo smatraju vjernicima, imaju u kući ispod bora neki oblik jaslica, u kojima je u središtu pozornosti Isus, Sin Božji, kao tek rođeno dijete. Kako je malo onih koji slave Božić nalazeći vremena za razmišljanje i molitvu pred tim otajstvom koje simboliziraju jaslice koje imaju u kući! Bez ovoga će nam Božić ostati prazan. Darovi će se zaboraviti, svijetla će se na božićnom drvcu, kada prođu blagdani, ugasiti, a ukrasi i nakiti poskidati. Ostaje pitanje: što je ostalo od Božića?

Prvi posjetitelji novorođenom Bogočovjeku bili su siromašni pastiri. Pohodivši špilju u kojoj se rodio Spasitelj, pastiri nalaze Mariju i Josipa s Djetetom koje leži u jaslama. Pred tim otajstvom ostaju u meditaciji, a nakon toga doživljavaju iskustvo dubokog udivljenja. Vraćaju se svojim dužnostima „**slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli**“ (Lk 2,20). Što su to zapravo, pastiri vidjeli? Vidjeli su sasvim obično dijete „**povijeno u pelene gdje leži u jaslama**“ (Lk 2,12.16). Ne vide nikakvog vanjskog znaka o izvanrednosti tog djeteta.

Do spoznaje izvanrednosti tog djeteta pastiri nisu došli gledajući dijete svojim naravnim očima, nego promatrajući sve očima srca. Sve zavisi s kakvim se srcem pristupa tom otajstvu. Srce ispunjeno vjerom i ljubavlju vidi skrivenu stvarnost, razumije misterij, doživljava nešto što se ne daje opisati.

Draga braćo i sestre! Ovo je poziv svima nama da na ovakav način pristupimo božićnim jaslicama koje u sebi nose izvanredni misterij. To je onda doživljaj Božića koji ne prolazi raspreamanjem bora, gašenjem božićnih lampica i skidanjem božićnih nakita i ukrasa. S iskrenom i pobožnom meditacijom Riječi koja je tijelom postala, svi nakiti i ukrasi, sve blještavilo božićnih lampica ulazi u našu nutrinu i ostaje u nama oplemenjujući naš život i ispunjavajući ga snagom, svijetlom i radošću.

Stoga, nemojmo dopustiti da nam Božić ukradu, da nam Božić ostane prazan, da ne ostavi nikakav biljeg u našem srcu, u našoj nutрини. Sveti Ivan evanđelista, u svom proslavu, iznosi žalosnu konstataciju s obzirom na Božje utjelovljenje i njegov pohod ljudima: „**Svojima dođe, ali ga njegovi ne primiše**“ (Iv 1,11).

Ove riječi evanđeliste nisu samo obična konstatacija s obzirom na stav ljudi onog vremena prema Isusu, nego i proročki navještaj onoga što će se događati i u budućnosti i što se, nažalost, događa i danas. Imamo danas toliko onih koji se još deklariraju kao vjernici, kao kršćani, ali Isusa i njegove zahtjeve posve ignoriraju. Teško je uopće reći u čemu se sastoji takvo kršćanstvo i takva vjera.

Ne znamo što nam donosi sutra. Isus je već tada postavio ozbiljno i zabrinjavajuće pitanje: „**Hoće li Sin Čovječji, kada dođe, naći vjere na zemlji?**“ (Lk 18.8). Mi u 21. stoljeću sve jasnije vidimo koliko je to Isusovo pitanje ozbiljno i koliko je danas aktualno te ga kao vjernici ne smijemo uzeti ravnodušno i neodgovorno. Kakvo će mjesto Isus imati u ovom našem vremenu zavisi od nas.

Isus ne očekuje da će kod svoga drugog dolaska naći preveliki broj sebi vjernih učenika. Nije ih imao puno niti kada je hodao ovom zemljom i činio najrazličitija čudesa u narodu. Svoje učenike nazivao je „malo stado“. Ali mu je zato važno da barem to „malo stado“ ustraje u vjernosti sve do njegova drugog dolaska. Dokle god bude tog „malog stada“ i Isusova prisutnost na zemlji bit će vidljiva i djelotvorna. To je, braćo i sestre, Isusova želja za vas i za mene: da budemo dio tog njegovog „malog stada“.

Zbog vjernosti Isusu trebat će nekada, podnijeti i ne mala poniženja, prihvatiti ismijavanje, nazivat će nas najrazličitijim pogrđnim imenima, ali se ne dajmo pokolebati. Isus je i to predvidio i navijestio svojim učenicima. On će nazvati blaženima takve dajući im velika obećanja: „**Blago vama kada vas budu grdili i progonili, i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrst opačine! Radujte se i kličite od veselja jer vas čeka velika nagrada na nebesima**“ (Mt 5,11-12).

Biti ismijavani i proganjeni zato što smo autentični, to pripada Isusovu blaženstvu. Važno je, kako kaže sveti Petar, da „**nitko od vas ne trpi kao ubojica ili kao lopov, kao zločinac ili kao onaj koji se miješa u tuđe poslove!**“ (1 Pt 4,15).

Otvorimo vrata Isusu da se rodi u svakom našem domu, u srcu svakoga od nas. On će tako po nama ostati prisutan na ovoj našoj zemlji. A i mi tada sigurno nećemo ostati bez radosti i snage bez obzira na sve životne poteškoće.

S tim željama svima vama, dragi vjernici, dragi svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi i sjemeništarci, katehete i katehistice, djelatnici Caritas a i župni suradnici, a napose vama bolesnici, želim da Božić podari ono iskustvo koje su osjetili pastiri i da vas to iskustvo ispuni radošću i mirom u ove božićne blagdane i tijekom cijele nove 2018.

+ **Zdenko Križić, biskup**

*Dijete nam se rodilo, sina dobismo;
na plećima mu je vlast.
Ime mu je: Savjetnik divni,
Bog silni, Otac vječni,
Knez mironosni.
Nadaleko vlast će mu se sterat
i miru neće biti kraja...*

Izajja 9,5-6

Book.hr